Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

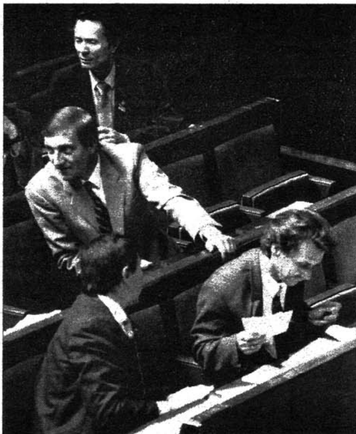

№ 142 (892) ♦ Четвер, 28 липня 1994 року ♦ Ціна договірна

ДЕПУТАТИ РЕДАГУВАЛИ РЕГЛАМЕНТ

Денне та вечірнє засідання 26 липня

Тривало обговорення Регламенту, і збоку сесійний зал часом нагадував коректорську кімнату якої-небудь газети: де поставити крапку, де кому, де зайве слово прибрати, а де вставити. Помітно пожвавилися депутати хіба що при редагуванні статей Регламенту, що стосуються депутатської дисципліни і того, що один з виступаючих назвав «формулою нашої безвідповідальності» (я зареєструвався вранці, отже, я є, але насправді мене нема). Знову йшлося про санкції до депутатів-прогульників і про те, розписуватися парламентаріям чи ні перед початком пленарних засідань. Прийнято відповідні поправки та уточнення — під дещо іронічні оплески.

Одне слово — рутинна, але необхідна робота. Сторонньому спостерігачеві могло навіть здатися, що зал, так би мовити, по-робочому байдужий. Але десь за чверть до п'ятої раптом стався прикрий інцидент коло другого мікрофона. З балкону для преси вся ця несподівана суєта мала такий вигляд, ніби у магазинній черзі хтось комусь наступив на ногу, і черга вмить розпалася й стала натовпом. Робота зупинилася на чверть години. Інцидент розглядатиметься Комісією з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Корисно для двох держав

Як ми вже повідомляли, з півтораденним дружнім робочим візитом у Москві перебуває українська парламентська делегація на чолі з Головою Верховної Ради України О.Морозом. У складі делегації Голова комісії Верховної Ради з питань правової політики і судово-правової реформи В.Стретович, міністр зовнішньоекономічних зв'язків О.Слєпічев, голова Сумської обласної Ради народних депутатів А.Єпіфанов, заступник міністра закордонних справ О.Макаренко та заступник міністра фінансів Б.Соболєв, радники Голови ВР України В.Боженар та І.Мусієнко.

(Закінчення на 2-й стор.)

Чи готова Україна прийняти допомогу МВФ?

Минулого вівторка Прем'єр-міністр України Віталій Масол прийняв представників Міжнародного валютного фонду на чолі з директором другого європейського управління МВФ Джоном Одлінгом-Смі.

У своєму короткому вступному слові Прем'єр-міністр розповів про ситуацію в Україні на сьогодні. При цьому він зазначив, що економічні реформи хоча й повільно, але все-таки відбуваються. Нинішні труднощі, окрім суб'єктивних, мають ще й об'єктивні причини. Зокрема після розпаду Союзу Україні довелося в багатьох питаннях починати з нуля. Приміром, створювати свою банківську, фінансову системи, ряд інших державних інституцій, які ніколи раніше не працювали в автономному режимі, оскільки були часткою загальносоюзного державного механізму. Віталій Масол також розповів, що через несприятливі погодні умови очікується найнижчий за останні двадцять років урожай зернових.

Директор другого європейського управління МВФ Джон Одлінг-Смі зокрема сказав, що Міжнародний валютний фонд готовий подати підтримку Україні за умови, що держава дійсно йтиме шляхом реформ.

Далі на побажання гостей зустріч проходила без участі журналістів.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

У 112 округах України, де вибори не відбулися або депутата не було обрано, проводилися 24 липня повторні вибори народних депутатів України.

Загалом вибори відбулися в 66 округах, що становить 59 відсотків від загальної кількості. Відповідно до протоколів окружних виборчих комісій обрано 20 народних депутатів України. Зокрема в Дніпропетровській області — 5, Донецькій — 4, Житомирській, Вінницькій — по 2 депутати, по одному в ряді інших областей.

Серед обраних депутатів 17 — позапартійні, 3 є членами Партії демократичного відродження України, Партії економічного відродження Криму та Партії праці. Переважна більшість новообраних членів парламенту — спеціалісти народного господарства, керівники підприємств і організацій, міністерств і відомств.

У 46 виборчих округах за рішенням окружних комісій буде проведено повторне голосування по двох кандидатах, які набрали більше голосів відносно інших претендентів.

В інших 46 округах вибори не відбулися, в тому числі у всіх 18 округах міста Києва, у 6 округах Республіки Крим, у 3 — Харківської області, по 2 таких округи мають Дніпропетровська, Київська, Сумська області, місто Севастополь, по одному деякі інші регіони.

Остаточні результати виборів 24 липня 1994 року Центральна виборча комісія розгляне на своєму засіданні 29 липня ц.р.

СТРУКТУРУ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ПОВИНЕН ОЧОЛИТИ ПРЕЗИДЕНТ

Таку думку висловив Леонід Кучма на робочій нараді з головами обласних Рад народних депутатів, міських Рад Києва і Севастополя та обласних центрів України, яка відбулася 26 липня в Києві. В її роботі взяли участь Прем'єр-міністр України Віталій Масол, перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко, члени уряду.

На нараді було обговорено нагальні проблеми економіки, взаємодії центру та регіонів, а також питання відновлення оптимальної структури виконавчої влади. Характеризуючи стан економіки нашої держави, Леонід Кучма відзначив, що бюджетні видатки нині перевищують надходження на 191 млрд карбованців, що становить 20 відсотків валового національного продукту. Разом з тим Президент підкреслив, що ми не зможемо подолати економічну кризу і забезпечити політичну стабільність без сильної виконавчої влади. На його думку, з метою організації розумної системи управління слід чітко визначитись у взаєминах парламенту і Президента, які б виключали штучну конкуренцію різних гілок влади, створити відповідну структуру виконавчої вертикалі на чолі з главою держави та забезпечити регіоналізацію економічної і гуманітарної політики.

ЗУСТРІЧ У Л. КУЧМИ

26 липня Президент України Леонід Кучма зустрівся з делегацією керівництва «Фонду за демократію і розвиток» (США), яку очолює Джек Хеллер. Відбулася дружня розмова, в ході якої було обговорено ряд питань, що стосуються перспектив співробітництва в економічній та іншій сферах.

Для мене, підкреслив Президент, важливо, щоб до нас прийшли нові прогресивні технології, а також інвестиції. Ми зацікавлені в тому, щоб тут були присутні американські компанії, а їх представники самі змогли б на місці оцінити ситуацію і зробити свій вибір відносно перспектив співробітництва з нами.

Члени делегації відверто висловили ряд важливих побажань. Насамперед, на їх думку, керівництву України треба активніше здійснювати реформи, відкривати більше можливостей для зарубіжних інвесторів, ширше використовувати такий досвід, накопичений іншими країнами, в тому числі США.

Олексій ТРОЦЕНКО,
кор. Укрінформу.

Парламентська хроніка

Депутати редагували регламент

(Початок на 1-й стор.).

А виникло все те з приводу мови: державної чи — «кому-як-легше». Варто зауважити, що коли питання про державну мову здавалося назавжди вирішеним і закритим, не було й приводу для дискусій. А щодо того, кому як легше ... ми й так надто часто прикидаємось «одномовними», насправді не будучи такими. На нашому телебаченні є цікава реклама — диктор бадьоро каже, мовляв, наш товар сприяє ... приємним сновидам! Тим часом «сновида» російською означає «лунатик», а іноді й «привидение». Отже, «легше» — не завжди «краще», а надто тоді, коли йдеться про точність сказаного слова, яке є, приміром, словом Закону.

Наприкінці дня заслухано й обговорено доповідь В.Гусакова — голови Державного комітету України у справах містобудування та архітектури та співдоповідь В.Черепа. Йшлося про відповідальність за правопорушення у сфері забудови. Порушень та анархічного ентузіазму тут більш ніж досить, а якість така, що новобудови часом розвалюються ще до заселення. Все це, як висловився той же диктор — «не сприяє...»

Віталій ЖЕЖЕРА.

Регламент. Ще раз регламент

Ранкове засідання 27 липня

У сесійному залі присутні 300 депутатів. Головуючий перший заступник Голови Верховної Ради України О.Ткаченко назвав цю цифру «хорошою». Після десятихвилинних дебатів щодо порядку денного, куди пропонувалося внести валютне регулювання, виконання постанови про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі (перманентне питання), звіт Нацбанку й ситуацію в Криму (подвійне громадянство), Верховна Рада — як і планувала — продовжила розпочате раніше обговорення проекту Регламенту.

Йшлося про те, чим вважати Регламент — Законом чи все-таки чимось скромнішим. Конституція каже: Законом, а низка депутатів, в тому числі й правників, вважає, що Регламент — звичайний нормативний акт для внутрішньої роботи ВР. І так до нього треба ставитись, так приймати й так виконувати. Думка Конституції переважила.

Зачепили й наші вербальні біди. Як бути з тими народними депутатами, які не можуть чи не хочуть розмовляти державною мовою? Якщо оратор не володіє державною, зазначив доповідач В.Носов, він має право виступати іншою і, попередивши про це головуючого, може або замовляти, або не замовляти переклад. На що О.Лавринович зауважив: «Ось стоїть депутат Попеску, завтра він почне до нас звертатися румунською і не захоче перекладу. А наше право знати, що він говорить». Однак ВР, з усього судячи, депутатові Попеску довіряє апріорі.

В.Яворівський позбавив «Голос України» перспективи друкування Регламенту на її сторінках. Він звернув увагу сесійного залу, що це 160 сторінок. «Його друкуватимуть місяць, і передплатники накриватимуть ним глечики», — сказав він. Ідею видання окремої брошури підтримав і головуючий.

Питання про скасування Тимчасової мандатної комісії й перейменування Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів на Комісію з питань депутатської етики й забезпечення діяльності депутатів (вилучено слово «регламент») зняли з обговорення, бо пропозиція «регламент віддати будь-якій правовій комісії» викликала багато заперечень. І запитання: «А чим ви тоді займатиметесь?»

Далі ВР і списком, і поіменно «завалила» трьох депутатів, які побажали стати членами Комісії в закордонних справах і зв'язках з СНД. Не всі депутати обрані, щоб завершувати формування комісії. До змін у складі інших комісій поставилися толерантніше.

До першої перерви ще були внесені зміни й доповнення в кодекс «Про надра». Практично в другому читанні було прийнято новий кодекс, в якому замість 86 залишилося 68 статей.

Людмила МИКИТЮК.

ЖИТЕЛЯМ МІСТА ЛЬВОВА ВЕТЕРАНАМ-ВИЗВОЛИТЕЛЯМ

Щиро вітаю вас із світлим і радісним святом — 50-ми роковинами визволення стародавнього Львова від німецько-фашистських загарбників.

Ніколи не затьмариться у вдячній людській пам'яті ратний подвиг визволителів Львова — стародавньої колиски історії та культури українського народу. І сьогодні, в день славного півстолітнього ювілею, ми схиляємо голови перед тими, хто захищав і визволяв місто, хто віддав найцінніше — життя — в ім'я свободи.

Низький уклін і світла пам'ять на довгі роки !

Бажаю львів'янам твердості у подоланні сьогоднішніх негараздів, успіхів у праці на благо суверенної демократичної Української держави, зміцнення миру і міжнародної злагоди.

Щастя вам, благополуччя і добра!

Президент України
Л. КУЧМА

Версій кілька, але ясності поки що немає

Минулої суботи до кабінету начальника Управління СБУ по Львівській області Василя Горбатюка увійшов заступник начальника відділу «К» (підрозділ боротьби з корупцією та організованою злочинністю) підполковник Віктор Ратнюк і раптово почав стрілянину з пістолета. Постраждав не лише господар кабінету, який дістав легке поранення, а також його заступник, начальник відділу «К» Анатолій Шершун. Ще одну кулю той, хто стріляв, випустив у себе і помер на місці.

Що було причиною львівської трагедії, яка сталася в суботу опівдні?

— Версій кілька, — сказали нам у прес-центрі СБУ. — Але ясність внесе слідство, що його проводить військова прокуратура Львівського гарнізону.

Терміново виїхала до Львова й оперативна група СБУ, та поки що жодної інформації від неї прес-центр СБУ не має.

Корисно для двох держав

(Початок на 1-й стор.)

Глава Українського парламенту і члени делегації зустрілися з прем'єр-міністром РФ В.Чорномирдіним. Як сказав О.Мороз, розмова була відвертою, тривалою. Вона торкалася багатьох питань міждержавних стосунків між Україною та Росією. Якщо сказати коротко, повідомив Олександр Олександрович, було знайдено загальну спільну оцінку з усіх питань, що розглядалися. Висновок можна зробити такий: треба зміцнювати і поширювати співробітництво, бо це корисно і для України, і для Росії. Потрібно створювати спільні підприємства, багатопрофільні транснаціональні корпорації з участю не тільки російського та українського капіталу, а й капіталів інших держав. Разом з тим треба створювати і спільні банки. В.Чорномирдін пообіцяв, що буде сприяти створенню українських банків на території Росії, що збігається з нашими інтересами.

Стосовно кримського питання, то воно вкладається у ту формулу, що Крим — це українська територія, і саме звідси треба виходити.

Як сказав О.Мороз, керівник уряду Росії добре поінформований, що робиться в Україні, тим паче, що він тривалий час працював в Україні як керівник «Газпрому». Він добре знає, як сказав сам В.Чорномирдін, деякі місця України краще, ніж у Росії. Одне слово, інформація була достатньою і вона може бути використана в наших спільних інтересах. Особливо плідні перспективи розвиваються в наших економічних стосунках, і ці перспективи треба ефективно використати.

Олександр Олександрович зауважив, що він розраховує на братерські стосунки з нашою сусідньою державою.

Члени української делегації мали розмову з головою Ради Федерації Росії В.Шумейком.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Москва.

Олександр ТКАЧЕНКО: «Вірю, що нинішній парламент стабілізує наше суспільство»

— Олександре Миколайовичу! Вас, очевидно, не треба представляти нашим читачам — як організатор, керівник і політичний діяч Ви добре відомий в Україні. Але таке-от людське запитання: Ви кинули всі свої важливі й цікаві справи, пірнули у виборний вир, стали депутатом, а потім першим заступником глави парламенту. З якою метою?

— Скажу просто і ясно, як і своїм виборцям, коли ті цікавилися цим: я не просто, як це часто підкреслюють інші, хочу принести користь державі й людям. Я знаю, як цю користь принести. І це головне. Бо одного бажання робити добро — замало. Треба ще зуміти це робити. Ось тому досвід, набутий під час управління цілою державною галуззю, а також під час керівництва регіоном, думаю, має принести добрий результат цієї важкої хвилини життя нашої держави, коли економіку її фактично розвалено, а люди не живуть, а ледве животіють. Повірте, я не ставив собі за мету прийти до парламенту, щоб потім обійняти там якусь посаду. Та й вибори керівних органів Верховної Ради, як ви пам'ятаєте, відбувалися так, що шальки терезів хиталися то в той, то в той бік. Але якщо так розпорядилася доля, я готовий взяти на себе найважчий тягар і відповідальність перед народом.

— Що Ви особисто хочете внести до роботи українського парламенту, щоб поглибити його діяльність? Чи вас влаштовує схема, вироблена раніше?

— Що стосується мене особисто, то я під час розподілу обов'язків взяв на себе контроль за виконанням законів і постанов, конкретне втілення їх у життя. Було це в практиці попередньої Верховної Ради? Ні, вона тоді обмежувалася тільки прийняттям цих документів. Мало того, ставлячи перед собою таку мету, ми налагоджуємо тісний контакт з відділами Кабінету міністрів, відомствами й міністерствами, які готують проекти таких документів разом з постійними Комісіями Верховної Ради, щоб потім разом відповідати за їх реалізацію.

Друге. Закон, що його приймає Верховна Рада, хоч як сумлінно над ним працювали, стає фікцією, добрим наміром, коли його детально не обраховано, коли під нього не підведено міцну інвестиційну, фінансову, матеріальну базу. Саме через брак, скажемо так, математичних розрахунків, багато законів, прийнятих попереднім складом парламенту, фактично не працюють, а інколи й заважають діяти виробничникам. Як приклад, міг би назвати Закон про пріоритетний розвиток села.

Ось тому, прийшовши до Верховної Ради, поставили перед собою завдання: кожний закон глибоко аналізувати, робити грунтовні розрахунки, а вже потім виносити на розгляд сесії.

— Це і є причиною того, що Верховна Рада, яка має палкий намір швидше прийняти економічні закони, щоб розв'язати руки виробникові, дещо загальмувала свій хід?

— Ні, вона свій хід не загальмувала. Дивіться-но. Коли ми взялися за проекти законів, які вже були нібито напрацьовані попереднім складом Верховної Ради, і проаналізували їх, то схопилися за голову. А потім почали фундаментально їх готувати. Кому потрібні сирі, зроблені наспіх Закони?

І третє, що, на мій погляд, приніс новий депутатський корпус, — це прагнення, за яким уже є реальні результати, домогтися чіткої взаємодії законодавчої і виконавчої влад. Якщо ми цього доб'ємося, вірю, що нинішня Верховна Рада, новий Президент, Кабінет міністрів виконають високу місію, покладену на них: стабілізувати економіку, дати їй поштовх до розквіту, забезпечити нормальне життя людей.

А взагалі принципове нове, внесене депутатами нинішнього скликання в особі Голови Верховної Ради, — це те, що вперше парламент України прийняв чітку концепцію політичних та економічних заходів для стабілізації і розвитку нашого виробництва, нашої держави. Виходячи з неї, формують Кабінет міністрів, законодавчі документи, вона ж припинить шарахання з боку в бік у пошуках виходу з кризового становища.

— Парламентські фракції теж стали реалією сучасного портрета Верховної Ради. Але скажіть відверто: практично вони щось змінили в її роботі, додали чогось свіжого?

— Знаєте, додали не тільки в якихось зовнішніх, портретних, як ви кажете, ознаках, а й у практичному розв'язанні багатьох питань. Керівники фракцій і груп беруть участь у засіданнях Верховної Ради, перед винесенням документів на сесію — у їх розроблянні та обговоренні, вносять свої поправки й рекомендації.

Певно, і виборці помітили, що під час обговорення законопроектів вагоме слово — і за представниками депутатських груп і фракцій. Отже, мені здається, що нам вдасться віднаходити взаєморозуміння під час розгляду проектів законів.

І останнє з наших нововведень. Нині відпрацьовуємо структуру апарату Верховної Ради, і серед її підрозділів передбачаємо мати групу працівників, які тісно працюватимуть з обласними Радами. Вони координуватимуть нашу роботу, спільно працюватимуть над невідкладними завданнями, поставленими самим життям. Тобто матимемо групу фахівців і консультантів своїх, не завезених із-за кордону, як це було раніше. Впевнений, що в нас достатньо розумних, добре підготовлених спеціалістів, патріотів України, які самі розберуться з усіма негараздами і дадуть правильні рекомендації. Особливості розвитку України, як і будь-якої іншої держави, вимагають, щоб ми використовували власні таланти, а не запрошували для розробляння певних концепцій когось здалеку. Хоча, звичайно, уважно вивчаємо і досвід парламентів багатьох країн світу, беремо з нього усе найцінніше.

Взагалі мені прикро, коли чую: зробимо так, як у цивілізованих країнах. Даруйте, а Україна що — не цивілізована держава? Боже, як ми любимо свою голову посипати попелом! Україна не менш цивілізована, ніж будь-яка інша європейська держава. Такому науковому, кадровому потенціалу, яким володіє Україна, позаздрить будь-хто.

Отож замість цих непотрібних розмов краще шукаймо нормальних, взаємовигідних зв'язків із сусідами, щоб відновити і ринки збуту, які ми втратили, і шляхи розумної інтеграції, і суто людські контакти.

(Закінчення на 3-й стор.).

«ПОТРІБНА ВИВАЖЕНІСТЬ У РОБОТІ ЗМІ»

Наша розмова з головою Комісії Верховної Ради із законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації (ЗМІ) Віктором ПОНЕДІЛКОМ відбулася саме тоді, як в Україні розвинувся новий вид елітарного спорту — арифметичні змагання із підраховування кількості газетних рядків та хвилин ефіру.

— Вікторе Івановичу, як показала себе преса під час трьох виборчих кампаній — виборів до Верховної Ради, місцевих Рад та виборів Президента?

— Найменше зауважень, на мою думку, може бути до висвітлення передвиборчих змагань кандидатів у депутати Верховної Ради України. Потім відбулося таке собі спускання на гальмах. Навряд чи винні в тому журналісти: не можна осягнути неосяжне, засобів масової інформації багато менше, ніж претендентів у народні обранці.

Хоча сказати, що всім кандидатам у президенти було забезпечено рівні права у використанні засобів масової інформації, означало б покривити душею. Про це йшлося й у відомій заяві Леоніда Кучми. Але тут два боки медалі. Де-факто у заяві викладено те, у чому ми всі переконалися, дивлячись телевізор чи слухаючи радіо. А юридично порушень чи будь-яких зловживань службовим становищем з боку інших претендентів не було.

Певно, тут комісії ще доведеться попрацювати. Потребують змін «Закон про телебачення та радіомовлення», Положення «Про Національну Раду з питань телебачення та радіомовлення» (на мою гадку, це має бути Закон, а не Положення, коли ми вже створили позавідомчий орган з такими широкими повноваженнями). Зрештою — Конституція України. Взагалі правове поле, в якому функціонують сучасні ЗМІ, досить розмите. Ми свідомі того, і вже тепер комісія працює над низкою законодавчих проектів. Зокрема, законів про рекламу, про інформаційні агентства. На порядку денному також — вироблення програми державної підтримки преси та відповідного закону. Тут перш за все маємо розібратися, чи доцільно 70 відсотків вартості друкованих видань віддавати Мінзв'язку. Невже ці послуги такі дорогі?

—Чи не помічаєте ви, з огляду на це, спроб приборкати ЗМІ,що не догодили? Взяти хоча б останній інцидент з позбавленням телекомпанії «Гравіс» права вийти в ефір?

— Національна Рада з питань телебачення й радіомовлення висунула «Гравісові» справедливі претензії щодо відсутності ліцензії на користування телеканалом, самочинного збільшення ефірного часу з 6 до 11 годин, упередженості деяких програм тощо. До речі, телекомпанію не закрито, а лише позбавлено права самостійного виходу в ефір. Право продавати власні програми іншим телерадіокомпаніям за нею залишилося. Крім того, як запевнили мене члени Національної Ради, коли б «Гравіс» вчасно подав відповідні документи на отримання ліцензії, можливо, не було б ніякого інциденту.

Правочинність самої Національної Ради не підлягає сумніву: що ж діяти, коли Верховна Рада ще не спромоглася затвердити її новий склад?

—Як ви ставитеся до форми висвітлення у ЗМІ роботи самої Верховної Ради?

—Різко негативно. Здебільшого це підхід критичного спостерігача. Неглибокий, часто-густо непрофесіональний коментар здатен зашкодити і Верховній Раді, і суспільству в цілому, склавши хибне уявлення у глядача або читача.

—То, можливо, є сенс повернутися до повної трансляції засідань ВР по телебаченню? Все ж таки гарантія проти нав'язування упереджених коментарів!

— Коли прислухатися до зацікавлених пенсіонерів, то звичайно. Особисто я — за виважені щоденники. Не можна давати в ефірі необережні заяви, чиєсь необдумані виступи. Кожен з глядачів чи навіть журналістів дивиться зі своєї дзвіниці: професіонал він у цьому питанні чи ні, середню має освіту чи вищу, стежить за подіями чи вихоплює епізоди... Гадаю, є потреба у створенні пресової служби ВР. З одного боку, це допоможе зорієнтуватись журналістам у нових тенденціях парламентського життя, а з другого, дасть змогу подавати якусь офіційну інформацію. От нині, наприклад, мало уваги приділяють життю фракцій, а саме там тепер розв'язують основні політичні та кадрові питання. Зрештою, це допоможе і самим фракціям знайти точки дотику: адже у їхніх програмах багато спільних положень.

— Ви — прихильник цензури?

— Ні в якому разі. Просто має бути законодавчий контроль за висвітленням у ЗМІ роботи органів державної влади. Зрештою, Верховна Рада — не адвокатська контора. До того ж преса як четверта влада у нас просто не відбулася. Спочатку, як кажуть, процес пішов. А потім, особливо після заборони діяльності компартії, всього-на-всього змінилися ідеологічні знаки. За очевидного регресу друкованого слова. Тільки сите суспільство може собі дозволити «независимую» пресу. В часи, коли твориться держава, коли політизоване суспільство ладне будь-якої хвилини вибухнути, без державної ідеології не обійтись. А хтось та повинен її провадити.

Розмову вела
Ганна РОМАНЦОВА.

«Вірю, що нинішній парламент стабілізує наше суспільство»

(Початок на 2-й стор.).

До парламенту сьогодні прийшли цікаві, прагматично настроєні люди, які з запалом взялися за роботу. Хай там ще щось і не виходить, але все надолужимо, забезпечимо країну міцними, продуманими законами і щодо влади, самоврядування, і грошово-кредитної та податкової систем, і приватизації і т.ін.

— Олександре Миколайовичу, запитання у розрізі Ваших думок про нововведення у Верховній Раді. Як мені відомо, Ви особисто на себе «замкнули» кілька постійних комісій.

— Так, я взяв на себе економічну, фінансову комісії, з питань агропромислового комплексу, базових галузей, енергетики, тобто такі, політика яких істотно впливає на розвиток економіки й держави. Вважаю, що це просто обов'язок першого заступника Голови — відповідати за діяльність цих важливих підрозділів.Якщо я працював головою облвиконкому, міністром, першим заступником Голови Ради Міністрів, державним міністром, то просто було б гріх не використати свого досвіду тут, у Верховній Раді.

— Тут постає ще одне запитання. Якщо Верховна Рада значно розширює свій вплив у керівництві державою, якщо її повноваження, навіть контрольні, про які Ви говорили, набувають нового розмаху, то чи не означає це, що ви, більше впливаючи на управління державою, якимось чином урізуєте повноваження інших державних структур?

— Ні, ми такої мети перед собою не ставимо. Але парламент, якщо виробляє, продукує закони, від яких залежить життя держави і людей, повинен з більшою відповідальністю поставитися до їх практичної реалізації. Хіба ж селекціонер, котрий вивів новий сорт рослини, зупиниться, аж поки не побачить її у полі? Отак і ми.

Мало того, Верховна Рада нині працює над тим, щоб створити Інститут підготовки й перепідготовки кадрів для органів Рад усіх рівнів. Висококваліфіковані, освічені люди мають успішно реалізовувати законодавчу політику українського парламенту.

— Олександре Миколайовичу, з Вашої розповіді зрозуміло, що нині Верховна Рада, її керівництво заглибилося в організаційні питання, переведення діяльності парламенту в нові, певною мірою, незвичайні рамки заради відходу від «мікрофонності» до забезпечення ефективності її дій. Це, безперечно, забирає багато часу. І все ж люди зачекалися законів про зняття податкової петлі з виробника, щодо валютного регулювання та інших. Коли ж ми це матимемо все-таки?

— Ми про це вже трохи говорили. Над системою оподаткування працюємо з перших днів. Але нам теж не хочеться, щоб цей закон був недосконалий. Ось тому напружена праця триває. Мабуть, не випадково замінили міністра фінансів, його апарат. Адже закон починається з людини. Тож і добираємо такий штат міністерства, який бачив би нові підходи в системі оподаткування, формував правильну бюджетну політику.

Працює в цьому напрямі й уряд, який має визначити пріоритетні галузі виробництва, адже закони повинні мати й фінансову, податкову підтримку. Ось бачите, як послідовно підводимо законодавчу податкову базу під конкретні потреби держави. А інакше й бути не може. Інакше закон стане абстракцією, далекою від реалій сьогодення.

Наполегливо працюємо також над тим, щоб виробити податкову систему на імпорт і експорт товарів, щоб знову ж таки захистити інтереси власного виробника.

Отак крок за кроком ідемо до нового Закону про податки. Хай процес і довше йтиме, зате матимемо надійний, діючий закон. Так само, як і інші, життєво важливі для держави.

Ми до парламенту прийшли не на рік. Тож вірю, що зуміємо винести тягар, покладений на наші плечі. Задля майбутнього. Задля України.

Розмову вів
Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Ситуація

Хтось живує, а хтось розлучається

На Рівненщині, як і скрізь, — жнива. А такої пори де село? Правильно, в полі. Жнуть, молотять, чистять, сушать. І не тільки собі запасають, а й державі зерно продають. Як, наприклад, в «Україні» Млинівського району, де голова Аркадій Ревенко. Сипле пшеничка непогана — до 40 центнерів з гектара, і вже перші сотні тонн збіжжя реалізовано в рахунок держзамовлення.

А ось селяни з Обарова, що неподалік Рівного, у розпал жнив одного дня раптом опинилися під стінами будинку обласної Ради народних депутатів. Механізатори, доярки, свинарки, пенсіонери, сам голова сільради Дмитро Данилей, його заступник Сергій Ревецький, чи не всі сільські депутати. Що привело обарівців під місцевий «білий дім»?

А привело їх під високі двері розлучення. Так, так, розлучення. Річ у тім, що десь років чотири тому обарівський радгосп разом із сільськогосподарським технікумом утворив «сім'ю» — Рівненський радгосп- технікум. Минуло небагато часу після об'єднання, як в Обарові заволали: не потрібно нам технікуму- нахлібника, волю подавай. Бо, мовляв, від такого об'єднання — самі збитки. Вирували у селі мітинги, летіли колективні листи до області й столиці, та «союз» штучно утримувався.

(Закінчення на 4-й стор.)

Урожай-94

Свій хліб — дешевший

У попередні роки трудівники сільського господарства Житомирщини не бойкотували продажу хліба, щоб добитися вищої оцінки. Цього року держава запропонувала укласти контракт на 150 тисяч тонн, та хлібороби самі підвищили планку — 170 тисяч. Звичайно, в масштабах республіки така кількість зерна, як кажуть, погоди не робить. Але для самої області хліб важить дуже багато. Справа в тому, що Житомирщина раніше одержувала багато зерна для хлібопекарських цілей з південних областей. Тепер саме життя змусило взяти курс на самозабезпечення, бо «чужий» хліб був би надто дорогий для покупців.

Самі жнива проходять не просто, вже хоча б тому, що раніше господарства одержували за рік 600 комбайнів, торік — 123, а цього року не закупили жодного. З пальним виручає в основному бартер, укладений з допомогою молокозаводів і м'ясокомбінатів. На жаль, показники урожайності значно строкатіші, ніж у попередні роки, і не все тут залежить від хліборобів. Під палючим сонцем на поліських пісках зернові не достигають, а підгорають.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Грім уже вдарив, але перехреститися не пізно

Начальник Головного управління пожежної охорони МВС України генерал-майор внутрішньої служби Віктор Попков терміново провів позачергову робочу зустріч з працівниками засобів масової інформації. Питання одне: вберегти урожай від вогню.

Так, лише протягом десяти діб в Україні сталося п'ять значних пожеж, які знищили десятки гектарів хлібів. Зокрема, у селі Жовтневе на Запоріжжі вогонь повністю спопелив два гектари. А в колективному сільськогосподарському підприємстві «Україна» Миколаївської області штормовий вітер обірвав лінію високовольтної передачі, внаслідок чого виникла пожежа, яка знищила три гектари пшениці. У селі Кам'януха Маневицького району на Волині за димом пішли три гектари жита... Коли так буде і надалі, то на зиму хлібна Україна закуповуватиме закордонне зерно.

До речі, тим господарникам, які скаржаться на відсутність пожежних машин, запчастин до них, вогнегасників та іншого пожежного реманенту, підказуємо (а кому — просто нагадуємо) конкретну адресу для їх придбання: Київ-24, вулиця Круглоуніверситетська,20/1, Український концерн «Укрпожсервіс». І не баріться, адже скупий платить двічі.

Сергій ВЛАСЕНКО,
працівник центру пожежно-технічної пропаганди ГУПО МВС України.

Продиктовано в номер

Автобус-всюдихід

Згідно з державною програмою розвитку автомобілебудівної промисловості уряд запрограмував на базі старокостянтинівського заводу «Металіст» у Хмельницькій області випускати автобуси для обслуговування сільського населення, вахтових бригад тощо. І хоч уряд по сьогоднішній день не виділив на це жодної копійки і не подбав про міждержавні угоди щодо постачання комплектуючих, заводчани самі взялися за реалізацію плану. За короткий час вони не тільки сконструювали, а й випустили першу партію автобусів.

Комфортабельний салон, що чимось нагадує славнозвісний «Мерседес», розрахований на 32 пасажири. При одноразовій заправці машина може подолати 600 кілометрів. А двигун бере всього-на-всього 19 літрів солярки на 100 кілометрів. Та найпоказовішою характеристикою нової машини є те, що вона має дев'ять передач і може експлуатуватися в умовах бездоріжжя.

Не пий, Іваночку, бо зеком станеш

Уряд запропонував Верховній Раді доповнити Закон України «Про внесення змін і доповнень до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України та Кодексу України про адміністративні порушення» рядом положень, що значно посилюють правову та адміністративну відповідальність за умисне пошкодження об'єктів магістральних нафто-, газо- та продуктопроводів.

У пояснювальній записці з цього приводу зазначається, що торік лише на трубопроводах «Укрнафтопродукту» зафіксовано 79 пошкоджень з метою крадіжки нафтопродуктів. Збитки становлять майже 5 мільярдів карбованців.

Генерал у захваті

На ім'я командувача ВМС України віце-адмірала Володимира Безкоровайного від заступника головнокомандувача Об'єднаних Збройних Сил НАТО в Південній Європі генерала Антоніо Мілані надійшов лист, в якому висловлюється задоволення підсумками недавнього візиту до Севастополя.

Цього місяця під час перебування делегації Північноатлантичного альянсу в Севастополі відбулася протокольна зустріч, в ході якої були обговорені перспективи розвитку співробітництва НАТО і ВМС України. Гості побували на сторожовому кораблі українського флоту «Гетьман Сагайдачний», ознайомилися зі службою та побутом військових моряків. «Я в захопленні від патріотизму і професіоналізму моряків молодого українського флоту. Ви можете по праву пишатися ними», — говориться в листі. Генерал Антоніо Мілані також підкреслив, що дружні контакти між представниками різних флотів сприяють зміцненню довір'я і взаєморозуміння. Генерал запросив В.Безкоровайного відвідати з візитом-відповіддю Неаполь.

Конгрес застерігає...

Другий конгрес громадян України міста Севастополя, як відомо, прийняв звернення до народу, Верховної Ради і Президента України, в якому висловлюється вимога, щоб на головний базі ВМС України особовий склад Чорноморського флоту суворо дотримувався українського законодавства. Наполягаючи на якнайшвидшому розділі ЧФ відповідно до прийнятих на вищому рівні міжнародних угод, учасники конгресу зазначили, що зволікання посилює відцентрові сили, втягує у політичну конфронтацію військовослужбовців та членів їхніх сімей.

Гартували тіло, тепер будуть душу

Довгождана подія відбулася в сумській римо- католицькій громаді. Єпископ Житомирської єпархії римо-католицької церкви Ян Пурвінський освятив костьол, що недавно був переданий віруючим.

ПРИНИЖУЮТЬ ДІТЕЙ

SOS!

У 1990 рік Україна прийшла з обов'язковою середньою освітою, що, до речі, поставило її у десятку країн з найосвіченішим населенням. Принаймні, так вважає ЮНЕСКО. Та ось уже четвертий рік, як інший відлік. Ніхто офіційно ніби й не скасовував права на отримання середньої освіти, але траплялося, що перед дітьми закривалися шкільні двері: то школа самочинно влаштує конкурсний прийом до першого класу, то раптом вирішить з трьох дев'ятих залишити один десятий, посилаючись на букву в законі, як- от: обов'язкове шкільне навчання до 15 років, а далі — хоч трава не рости. В єдиний десятий збирають найрозумніших десятикласників. Краще менше та краще? Щоб нейтралізувати і цю тезу вождя, а також напередодні нового навчального року Міністерство освіти України виробило інструкцію, де регламентовано: у яких випадках допустимі екзамени та конкурси при вступі до середніх навчальних закладів, а коли вони є грубим порушенням закону.

Право на конкурсний відбір учнів мають такі навчально-виховні заклади, як спеціалізовані школи, гімназії, ліцеї, іноді допускається конкурсне формування профільних класів загальноосвітніх шкіл II—III ступенів. У таких випадках проведення конкурсного прийому повинно бути підтверджено дозволом органу управління освіти місцевої виконавчої влади. В окремих випадках таке право надається школам, де відпрацьовуються нові моделі навчально-виховних закладів і які мають статус експериментальних виховних майданчиків.

Конкурс оголошується не пізніше як за два місяці до його початку. Умови конкурсу доводяться до відома населення за можливості через місцеві засоби масової інформації і обов'язково — у навчальному закладі. Від учнів не дозволяється вимагати характеристики або довідки, які можуть вплинути на об'єктивність конкурсного відбору (про матеріальний стан сім'ї, з місця роботи батьків тощо). До участі у конкурсі допускаються всі бажаючі без винятків, за умови успішного попереднього навчання.

Останнім часом загальноосвітні школи запроваджують конкурсний прийом навіть до перших класів (різноманітні тестування, співбесіди). Як правило, це здійснюється без науково обґрунтованих методик виявлення ранньої обдарованості дітей. Існуючі ж методики дозволяють визначити тільки рівень технічної і психологічної готовності дитини до навчання в школі. Вони можуть застосовуватися тільки кваліфікованими психологами для формування перших класів з однаковим рівнем підготовки дітей, щоб запобігти перевантаженню одних і недовантаженню інших. Але результати попередніх досліджень, співбесід, рекомендацій психолога або відповідної комісії у звичайних середніх школах підставою для відмови у прийомі дитини до першого класу бути не можуть! Поділ дітей на «розумних» і «відсталих», і це до того часу, як вони потрапили до школи, порушує Конвенцію про права дитини, Закон України про освіту, а також — принижує гідність дитини, наносить моральну травму батькам.

З огляду на все це Міносвіти рекомендує керівникам управлінь (відділів) освіти організувати глибоке вивчення і аналіз вказаних проблем, не допускати порушення прав дітей і зневаження закону.

Що стосується батьків, відстоюйте права своїх дочок і синів, не дозволяйте калічити їхні душі і принижувати їхню гідність. Адже народжували ви їх — для великих справ!

Підготувала Наталя ФІЛІПЧУК.

Добра новина

Клуб став народним домом

На Буковині триває реорганізація мереж культурно-просвітницьких закладів. Десятки колишніх клубів стали будинками народної творчості та дозвілля, фольклору і ремесел, народними домами.

Змінюються не лише вивіски закладів, а й зміст їхньої роботи. Усі вони відтепер працюють на одну мету — національне й духовне відродження.

Значно пожвавив роботу колишній будинок культури в місті Сторожинці. Тепер, з огляду на багатонаціональний склад населення району, він став домом національних культур. Опікуються закладом представники «Просвіти», товариства румунської, польської культур, різних конфесій.

Тут утвердилося багато цікавих просвітницьких заходів. Методисти зібрали відеотеку про кращих майстрів образотворчого мистецтва, створили колекцію національних костюмів, започаткували свята народної пісні «Співучі голоси Підгір'я», «З чистих джерел».

Значно змістовніше почали працювати нині культурно-просвітницькі заклади у Хотинському, Вижницькому, Заставнівському та Новоселицькому районах.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Хтось жниве, а хтось розлучається

(Початок на 3-й стор.).

І ось нарешті в Обарові, як і в Рівненському районі, до влади прийшли нові люди. Зібрали селян, ще раз порадилися, майнули (вкотре!) до Києва і привезли звідти омріяний документ — наказ із Мінсільгосппроду про розподіл, точніше — роз'єднання. Не гаючи ані хвилини, обарівці нарекли своє господарство радгоспом «Україна» і обрали голову — того ж таки Дмитра Данилея. Пан Дмитро, теж не гаючись, хотів зайняти керівний кабінет, але його запал одразу остудили: зачекай, чоловіче, ще ніхто нічого нікому не передав і ніхто ні від кого нічого не приймав. Потрібна відповідна комісія, треба, щоб усе по закону...

Під будинком обласної Ради вони виглядали гарячішими за спекотне сонце.

— Ви зрозумійте, — казав мені заступник голови сільради Сергій Ревецький, — поки вони надумають передати, розкрадуть і те, що до цього розкрасти не встигли. Просто на очах з колгоспного трактора зняли нові колеса і віддали «фермеру». Зерно з комори вивезли.

В Обарові щось робиться-чиниться, а його мешканці шукають правди в обласному центрі. Не усвідомили люди, що саме вони, а не хтось інший, господарі на своїй землі. Хто має розпоряджатися плодами їхньої праці? Та вони ж самі! Інша річ, коли «розлучення» високі інстанції оформили не зовсім правильно: від технікуму від'єднали, а у підпорядкуванні «Укргучгоспосвіти» залишили й надалі. Звісно, без втручання районних і обласних структур виправити помилку неможливо. А щодо того, хто має наводити порядок у селі, то двох думок бути не може. Тим паче, коли влада обрана демократичним шляхом, а не «накинута» згори.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Фотофакт

Красуні, не роздягайтесь!

Принаймні у людних місцях. Чому? Важке запитання. Але спробую відповісти.

Пам'ятаєте фільм «Сеньйор Робінзон»? Там один французький громадянин випадково потрапив на острів у теплому океані. І зустрів П'ятницю. Вона (П'ятниця) була красива, довгонога. Як і ця дівчина, яку ви бачите на знімку. І одягнена була майже так само. Так от, сеньйор Робінзон, замість того щоб милуватися красивим тілом, намагався його заховати. Сукні, жакети, натільна білизна... І П'ятниця запитала: навіщо? Не подобається моє тіло? Робінзон відповів: саме тому, що подобається. Одягаю для того, щоб потім, роздягаючи, поступово відкривати цю красу. А тут — все одразу. Не сприймається як Жінка. Сприймається як мармурова статуя у музеї — красива, але холодна. Та й коли бачать усі, а не лише обрані, це і належить усім. Тобто нікому...

Може, я ретроград. Хочете — посперечаємось.

Костянтин ПАРИШКУРА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Знай наших!

Втопіть радіонукліда

Як установили вчені, вода збручанських водоймищ, крім того, що лікує шлункові хвороби, регулює обмін речовин, ще й має унікальну здатність виводити з організму радіонукліди. Та от заковика: вода зберігала свої лікувальні властивості тільки кілька годин. Та українські вчені розробили спеціальний консервант, який зберігає цілющу дію протягом шести місяців. Отримавши цей препарат, Гусятинська райспоживспілка Тернопільської області почала розливати воду у пляшки і надсилати до столиці.

Щоб задовольнити зростаючий попит на «Збручанську Нафтусю», у селі Чабарівці Гусятинського району колгосп «Поділля», МП «Новозбручанське» та Тернопільське регіональне управління Промінвестбанку України спорудили цех мінеральної води. І хоч етикетки на пляшках не відзначаються закордонним блиском, «жива вода» не затримується на складі спільного підприємства.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Тернопільська область.

Іван-Богдан МИКИТЧАК:

«БЕЗ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ НЕ БУВАЄ СВОБОДИ»

З досьє «ГУ»

Відомий підприємець. Живе в українській хатині у Грюнвальді — передмісті німецького міста Мюнхена.

Доля розпорядилася так, що вже понад півстоліття цей чоловік живе поза Україною, але в серці з нею.

Точка зору

— Пане Микитчаку, ви з когорти західних підприємців, ваше українське коріння спонукає докладати зусиль для розвитку виробничих зв'язків з Україною. А які проблеми тут, вам добре відомо. Отож, що заважає західному приватному капіталові, зокрема німецькому, широко й активно розгорнутися на українському ринку?

— Як на мене (гадаю, ця думка збіжиться з поглядами інших західних підприємців), то досі в Україні не було стабільного уряду, який запропонував би чітку програму виходу із кризи — це по-перше. По-друге, недостатня законодавча база, законохоронна практика, і, по-третє, в Україні поки що чинна Конституція, яка перейшла у спадщину від минулого.

— З огляду на досвід Німеччини, її післявоєнний час, яка, на вашу думку, модель реформування, відродження економіки найбільш прийнятна для України?

— З 1945 року до створення ФРН окупаційна влада виконувала функції організованої демократичної держави. Промислове, харчове виробництво, сільське господарство діяли так, що на перший погляд особливих змін не було. Вони сталися тоді, коли Радянський Союз ліквідував опозицію у Центральній Європі та почав поширювати свій пропагандистський тиск далі на захід.

Союзники у західній частині Німеччини вирішили змінити політику щодо німецького населення, рішуче оновивши її. Вони запропонували реорганізувати державу, а перше, що зробили, — запросили до одного з готелів поблизу Франкфурта-на-Майні тодішніх німецьких особистостей. «Тримали» їх доти, доки нові лідери оновленої Західної Німеччини не написали для держави демократичну Конституцію.

Потім був відомий план Маршалла, який став визначальним як для усієї західноєвропейської, так і для німецької економіки. По-перше, союзники знищили воєнну індустрію Німеччини; по-друге, заборонили німцям продукувати зброю; по-третє, згаданий план був зорієнтований на потреби людини. Позика молодій західнонімецькій державі становила тоді 1,7 мільярда доларів. Гроші видавали під певні гарантії у першу чергу підприємствам з позитивним сальдо. Відомо, що ФРН повернула борг скоріше планованого.

Ще один цікавий факт про грошову реформу 1948 року в Західній Німеччині. Тоді кожний громадянин держави отримав 40 німецьких марок. Відтак три категорії людей у Західній Німеччині розпочали будувати своє майбутнє.

Перша група, яка хотіла знайти і знайшла роботу, отримувала зарплату за тарифами. Друга, яка хотіла працювати, але не знайшла роботи, отримувала від держави допомогу через тимчасове безробіття. Третя група людей були ті, що за віком чи за станом здоров'я не могли працювати, — вони отримували соціальну допомогу. Так Західна Німеччина стартувала до свого сьогодення.

— Які, на ваш погляд, помилки були допущені в ході економічних перетворень в Україні?

— На мою думку, по-перше, харчову промисловість слід було й надалі тримати під державним контролем. По-друге, ВПК треба було без зволікань зорієнтувати на випуск товару, потрібного для щоденного вжитку. Цілком нормально, якщо держава спочатку забезпечить усім необхідним своїх громадян, а потім решту продаватиме за кордон. Розгортання інфляції в Україні та інших державах колишнього Радянського Союзу спричинене насамперед діяльністю військово-промислового комплексу.

— Чи стримує іноземних бізнесменів відсутність гарантії недоторканності приватної власності на землю в Україні?

— Усім відомо: без приватної власності не може бути свободи. Після другої світової війни в Італії понад 50 разів мінявся уряд, але економіка держави при цьому не потерпіла. Кожний власник підприємства не чекав команди згори, а працював так, щоб його справа залишалася рентабельною. Прописна істина: багатий народ — багата держава, і навпаки... Перехід від тотальної диктатури до демократії без демократично настроєних людей неможливий. Не було ще в історії прикладу, щоб з рабів одним декретом за одну ніч зробили затятих демократів.

— Будь ласка, кілька слів щодо сучасного суспільно-політичного становища в Україні.

— Одразу після президентських виборів в Україні майже кожне західне видання не поминуло вказати, що новий Президент Л.Кучма краще володіє російською, ніж українською мовою. Але проблема не в тому, якою мовою говорить людина, а що і до кого. Хочу навести один приклад. Перший президент Фінляндії Маннергейм, колишній генерал царської Росії, не володіючи рідною мовою, заклав підвалини сучасної фінляндської держави. На мій погляд, дискусії про майбутнє можуть точитися і кількома мовами. При цьому слід говорити про факти, історичну логіку, залучати аналітичний розум до розв'язання проблем. А головне — не варто повторювати помилки, допущені в нашій і чужій минувшині.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю провів Тарас ПЕТРІВ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення М.Шульги міністром України у справах національностей, міграції та культів

Призначити Шульгу Миколу Олександровича міністром України у справах національностей, міграції та культів, увільнивши його з посади міністра України у справах національностей та міграції.

Президент України Л. КУЧМА

м.Київ, 25 липня 1994 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Главу Адміністрації Президента України

Призначити Табачника Дмитра Володимировича Главою Адміністрації Президента України.

Президент України Л. КУЧМА

м.Київ, 21 липня 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання таким, що втратив чинність, пункт 1[1] статті 40 Кодексу законів про працю України

Верховна Рада України постановляє:

Визнати таким, що втратив чинність, пункт 1[1] статті 40 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., №50, ст.375; 1984 р., №1, ст.3; 1986 р., №27, ст.539; 1988 р., №23, ст.556; 1991 р., №23, ст.267).

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 12 липня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Міністерство України у справах національностей, міграції та культів

Утворити Міністерство України у справах національностей, міграції та культів.

Ліквідувати у зв'язку з цим Міністерство України у справах національностей та міграції та Раду у справах релігій при Кабінеті Міністрів України.

Президент України Л. КУЧМА

м.Київ, 25 липня 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Афінської конвенції про перевезення морем пасажирів та їх багажу 1974 року і Протоколу 1976 року до неї

Верховна Рада України постановляє:

Приєднатися до Афінської конвенції про перевезення морем пасажирів та їх багажу 1974 року і Протоколу 1976 року до неї.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ

м.Київ
15 липня 1994 року

Справи кримінальні

ТЕРОРИСТИ ПРОТИ ТУРИСТІВ

Після серії терористичних актів, проведених останнім часом бойовиками Курдської робітничої партії (КРП), офіційна Анкара прийняла рішення посилити заходи безпеки в аеропортах, на автобусних і залізничних вокзалах курортних міст і туристичних місць країни.

Як заявив міністр туризму Абдулкадир Атеш, в місцях відпочинку намічено збільшити число «блюстителів порядку», а також ефективніше використовувати можливості електронних установок виявлення зброї і вибухівки, які розташовані в транспортних вузлах курортних міст, відвідуваних іноземцями. «Нас дуже хвилює ситуація у сфері туризму», — сказав А.Атеш.

Серія терористичних актів у містах на узбережжі Егейського і Середземного морів стала причиною загибелі туристки з Великобританії. Ще 9 іноземців зазнали поранень різного ступеня. Раніше в результаті вибухів, організованих бойовиками КРП у Стамбулі, загинуло ще двоє іноземних туристів.

Терористична діяльність бойовиків КРП у курортних містах, історичних і культурних місцях Туреччини завдає великих фінансових втрат індустрії туризму і сфері послуг країни. Навіть у розпал курортного сезону залишаються незаповнені шикарні отелі на морських узбережжях Туреччини, різко зменшився потік іноземців, охочих ознайомитися з історичними й культурними пам'ятками.

Вживані турецькими властями заходи покликані збільшити приплив іноземних туристів. Міністерство туризму, оголосив А.Атеш, розпочало нову кампанію принадження на турецькі курорти громадян Ізраїлю, Японії, країн Східної Європи.

Рейтер.

Фотофакт

Автомобіль для будь-якого віку

Практично у кожного мешканця Спрингфілда, адміністративного центру штату Іллінойс (США), — особисте авто. Ускладнень з придбанням та вибором тієї чи іншої марки автомобіля тут нема. Міркуйте самі: вартість автомобіля — від 6 до 14 тисяч доларів, а середньорічна платня американця — 30-40 тисяч доларів. Автомобіль в Америці — не розкіш, а засіб пересування, оскільки громадський транспорт не розвинений. У Спрингфілді 100-тисячне населення й близько 200 тисяч автомобілів, та аварійність украй низька — годі порівнювати з нашою. Американці законослухняні, шляхи — у дуже доброму стані, багатосмугові, з однобічним рухом. А вже їхні експлуатаційні параметри витримують найсуворішу критику. Така сама картина з якістю машин і автосервісом.

На знімку: 76-річній Дженіфер Тіммс легше водити машину, аніж ходити пішки.

Фото ІТАР-ТАРС.

ЗАЯВА ПРЕС-ЦЕНТРУ МЗС УКРАЇНИ

Підписання 25 липня ц.р. у Вашингтоні керівниками Ізраїлю та Йорданії Декларації про припинення стану війни між двома країнами стало новим вагомим кроком до остаточного і глобального врегулювання найтривалішого на земній кулі арабо-ізраїльського конфлікту.

В Україні з задоволенням зустріли це повідомлення і розцінюють його як готовність сторін вирішувати складні спірні питання в дусі мирного діалогу, спираючись на підтримку світового співтовариства.

Водночас в Україні висловлюють надію, що підписання цього документа стане важливою віхою на шляху до укладення повномасштабного мирного договору між Ізраїлем та Йорданією, між Ізраїлем та іншими заінтересованими арабськими державами.

Власкори повідомляють

Злидні примушують

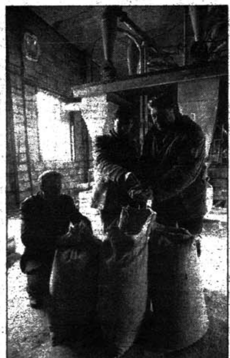
Звалища та могильники з відходами уранового виробництва окупували сьогодні мешканці узбережжя колись відомого на весь СРСР киргизстанського озера Іссик-Куль.

Критичний економічний стан спонукає тутешніх мешканців шукати будь-які відходи міді на продаж їхнім численним клієнтам з близького і далекого зарубіжжя. Днями одному із «скарбошукачів», який натрапив на детонатор, відірвало кисть. Та, на щастя, лишився живий.

Бішкек.

Євген ДЕНИСЕНКО.

І сир, і масло, і футбол...

Попри всі негаразди в нашій економіці, Україну треба відроджувати. І починати слід з села. Це давно зрозумів Григорій Сидоренко, генеральний директор виробничого об'єднання «Укрпромтеплиця». У селі Вишевичах Радомишльського району збудував млинкрасень, до якого приїжджають майже з усього району. Працює також мале підприємство, яке випускає масло, сири, ковбаси. Будується свій міні- хлібозавод, який забезпечуватиме селян пухкими паляницями.

А житло зводять, що й городяни можуть позаздрити. Справжні котеджі! Тому й залишається у селі молодь. Та й футбольна команда грає на першість області, домагаючись непоганих результатів.

Житомирська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Не звинувачуй дорогу

Навіть під час загального занепаду маріупольські машинобудівники нарощують обсяги виробництва

Як уже повідомлялося, п'five українських промислових підприємств удостоєні престижної міжнародної нагороди — кубка «Меркурій», який присуджується за високу технологічність і якість продукції. Серед них — і маріупольський машинобудівний концерн «Азовмаш». Точніше сказати, це заслуга двох фірм концерну — «Маріупольважмаш» й «Азовметалург».

Те, що саме важке машинобудування завжди займало провідне місце в продукції концерну, засвідчує й сама його історія: він відокремився у свій час від металургійного гіганта і називався просто — завод «Важмаш».

Чого тут тільки не випускають — від потужних ракетовозів й паливозаправників до витончених газових грубок і хатніх світильників, та все ж у багатьох ветеранів-важмашівців світлють гордістю очі, коли бачать вони по телебаченню конвертери в Липецьку, що ллють сталь, крокуючі екскаватори в Екібастузі, що дають потоки вугілля, портові крани в Клайпеді, що навантажують океанські судна. Все це — їхні дітища...

— Така вже специфіка нашої галузі, — а ми випускаємо конвертери з усім їхнім комплексом, засипні апарати й інше устаткування для доменних печей, стале-, шлако- і чавуновози, гірничорудне й підйомно-транспортне устаткування, — що потребує вона великого економічного простору, — каже директор фірми «Маріупольважмаш» Володимир Криворот. — Тож розрив існуючих в колишньому Союзі зв'язків в поєднанні зі скороченням металургійного виробництва, на яке ми багато в чому зорієнтовані, вдарив по нас, мабуть, уразливіше, ніж по інших. Але ми з самого початку не опустили руки, а шукали реальні шляхи до гідного виживання.

І почали цей пошук із себе, з перегляду власних резервів. У фірмі швидко зрозуміли, що головним бар'єром на шляху товарообороту стали зовсім не кордони й митниці, а непомірне зростання цін. Загальмувати його можна було, лише знизивши собівартість продукції, накладні витрати. Резерви були не тільки в традиційному скороченні або стриманні зарплати — куди більше, як з'ясувалося, можна було досягти завдяки більш ефективному використанню інженерної думки: підвищення технологічності складання, удосконалення як самих вузлів і виробу в цілому, так і методів їх виготовлення. В підсумку протягом минулого року внутрішні накладні витрати знизилися вдвічі, а технологічні карти розписані так, що на складанні дуже важко припуститися браку. Втім, і самі робітники, особливо кадрові, пройнялися відповідальністю моменту — саме в цей період зміцніла дисципліна, скоротилася кількість порушень.

І все ж, коли немає енергоносіїв, комплектуючих, металу, навіть найсумлінніші багато не напрацюють. І тут вже довелося покрутитися керівникам. Той же В. Криворот «пробивав» надлімітну електроенергію для своїх цехів вельми складним шляхом. Спочатку відправляв гірникам об'єднання «Олександріявугілля» необхідні їм механізми в обмін на вугілля, затим вів переговори з керівництвом Зуївської ДРЕС, щоб його там прийняли (оскільки агрегати станції розраховані на інше паливо), а вже потім, на підставі усього цього, випрошував «зайві» кіловати, для того щоб знову ж таки випускати потрібну вугільникам (і не лише їм) техніку. Через такий само товарообмін (не зовсім цивілізований такий ринок, та що поробиш?) добували комплектуючі, пальне.

Зрозуміло, вижити допомогла і вся міць концерну, своєчасно проведена структурна перебудова — виробництва, які входили в колишнє об'єднання, отримавши в складі концерну повну самостійність, залишалися проте, частками єдиного організму. І недаремно, коли, нарешті, дали добро на приватизацію, практично всі фірми вирішили об'єднатися в акціонерне товариство «Азов».

— Виробництво у нас тепер не спадає, а зростає, отже, кращі дні попереду, — оптимістично прогнозує В. Криворот. — І ми не самі такі: багато підприємств в Україні, в тому числі й металургійні, перестали сповзати у кризу. Суджу про це з нашого портфеля замовлень: багато металургійних заводів розпочали оновлення устаткування. Так що роботи нам вистачить...

А замовлень у «Маріупольважмашу» чимало не лише по Україні, а й у близькому та далекому зарубіжжі. Продукція маріупольців користується попитом, тому що, за оцінкою експертів, вона дуже технологічна (тобто просто й легко монтується і демонтується, взаємозамінна, надійна й довговічна, за це і присуджено «Меркурія»). Нещодавно в Індії відбувався тендер (відкритий конкурс) на виробництво комплексу конвертерного устаткування для одного з металургійних комбінатів. Окрім українців у ньому брали участь німецькі, англійські і французькі машинобудівники. Перемогли маріупольці...

Расул Гамзатов якось запропонував форму розради: «Не вини коня, вини — дорогу». На «Азовмаші» не схильні звинувачувати ані «коня», ані «дорогу», оскільки вважають, що і за те й за друге відповідають самі, і самі кують своє майбуття.

Віктор ГРИНЬКО,
член Спілки журналістів України.

Маріуполь
Донецької області.

Одне слово, викручуємось

Ситуація

КАЖУТЬ, хто хоче працювати, — той працює, а хто не хоче — шукає причини, які заважають йому. Безперечно, нелегкі часи переживає економіка нашої держави. Нелегкі, але не такі-то вже й катастрофічні, як змальовують їх і доморощені, і зарубіжні політики.

Політики політиками, а нам, господарникам, своє треба робити — плуга перти. Так сталося, що за останні чотири роки наше підприємство по черзі входило до структур чотирьох міністерств. Спочатку до Мінторгу, потім до Фонду державного майна, згодом до Держкомресурсів, і, нарешті, цього року нас підпорядкували Міністерству зовнішніх економічних зв'язків. Але за весь час свого існування (а підприємству скоро виповниться п'ятдесят) ніколи не змінювали профіль роботи — монтаж, пусконалагодження, капітальний ремонт та технічне обслуговування холодильного, теплового та іншого устаткування підприємств, установ та організацій. На наших плечах — капітальний ремонт і виготовлення устаткування для підприємств торгівлі і громадського харчування, ремонт промислових холодильників, касових апаратів, вентиляційних систем, кавоварок, хліборізок, електрокотлів тощо, — всього близько 140 найменувань і марок устаткування вітчизняного і зарубіжного виробництва. А це більш як 100 тисяч одиниць обладнання.

А тепер уявляєте, скільки потрібно запасних частин для ремонту такої техніки?! Раніше з горем пополам запчастини надходили з республік СНД. Не обходилося, звичайно, без того, що на заводи-виготовлювачі наші гінці їздили з торбами подарунків. А що залишалося робити? Не зупиняти ж виробництво. Погана то була практика, як погано було й те, що дрібні запчастини доводилося завозити з найвіддаленіших куточків СНД.

Тож кілька років тому, всупереч наявній інтеграції і спеціалізації, взяли напрям на структурну перебудову виробництва. Що маю на увазі? А те, що запасні частини до обладнання розпочали виготовляти в себе. Купили різні механічні верстати, запросили кваліфікованих робітників. І поступово перестали бути залежними від більшості наших постачальників. Мало того, сьогодні вироби 12 найменувань направляємо до Ростова, Ленінграда, запчастини 20 найменувань у нас купують московські сервісники. Виготовляючи запчастини для російських підприємств, вбиваємо одночасно двох зайців. Це дає можливість нам спрощувати громіздку систему взаєморозрахунків з російськими заводами-постачальниками. На зароблені нами рублі «Ростовторгтехніка» закуповує на одному з російських підприємств потрібні нам діелектричні прокладки-ізолятори. Просто і без бюрократичної тяганини.

Логічне було б і таке запитання: невже москвичі, ленінградці чи ростовці не можуть знайти собі партнера ближче? Ні, не можуть. Великі механічні заводи не підуть на те, щоб виготовляти таку невелику кількість деталей. Їм це невигідно. А щодо невеликих підприємств, то тут беруть верх наш досвід, кваліфікація і глибока спеціалізація.

Як бачимо, наш курс на замкнутий цикл виробництва — правильний.

АЛЕ СЬОГОДНІ нас більше хвилюють не так виробничі проблеми, як довколавиробничі. Свого часу комбінат разом з державним виробничим об'єднанням «Укртехносервіс» як засновники організували державне мале підприємство «Промторгобладнання». Але замість того, щоб займатися безпосередньо виробництвом, керівники МП стали на шлях, як кажуть, «купи-продай», тому керівництво Держкомресурсів вирішило реорганізувати це підприємство в дільницю ремонтно-монтажного комбінату.

Така віхола закрутилася потім довкола цієї реорганізації, що тільки диву даєшся. Спочатку Залізнична держадміністрація Києва повідомила, що МП виключене з державного реєстру. А через кілька місяців сповістила, що не може цього зробити, бо дію статуту МП продовжило... Міністерство машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України.

Щодалі, то більше. Під час реорганізації керівництво МП створило нову фірму «Ютам». І хоча фактично МП «Промторгобладнання» припинило свою діяльність, керівництво нової фірми почало передавати МП обладнання на зберігання. Відповідні акти були оформлені після ліквідації МП. А що все колишнє керівництво МП сьогодні працює в «Ютамі», то виходить, що обладнання на зберігання вони передавали одне одному. Але позов до Вищого Арбітражного суду України про відшкодування збитків на майно «Ютаму», передане на зберігання, вони подали на державне підприємство Київський ремонтно-монтажний комбінат «Ремторгобладнання» — як правонаступника МП. З блискавичною швидкістю Арбітражний суд України задовольнив позов «Ютаму» і стягнув з комбінату на користь «Ютаму» понад мільярд карбованців.

Не допомогли наші прохання розібратися зі справою більш ретельно, не поспішати зі стягненням грошей, бо це поставить під загрозу зупинення значної кількості холодильного обладнання в літній період тощо. Про відстрочку виконання цього рішення просило у зверненні до Арбітражного суду й Міністерство зовнішніх економічних зв'язків. Та все даремно. Сподіваємося, що хоч Надзірна колегія Арбітражного суду чи Генеральна прокуратура України, до яких зверталися, принципово підійдуть до розв'язання цієї проблеми.

Але, попри такий нокаутівний удар, не опускаємо рук. Щойно освоїли випуск м'ясорубок, які будуть як знахідка на невеликих переробних підприємствах, сардельковарок, коптилень. Недорогі, вони мають великий попит. Одне слово, викрутимося. Хотілося б тільки, щоб державні установи менше нам встромляли палиць у колеса. Маю на увазі не тільки випадок, про який розповів, а й недосконалу систему оподаткування, забюрократизовану фінансово-банківсько-кредитну систему тощо.

Олексій ГАВРИЛЕНКО,
директор Київського ремонтно-монтажного комбінату «Ремторгустаткування».

Запрошення до участі в тендері на будівництво волокнисто-оптичної системи передачі Київ—Одеса (наземна лінія ІТУР)

Українське підприємство міжнародних та міжміських зв'язків і телебачення — УКРТЕК одержав кредит у Європейському Банку Реконструкції і Розвитку — ЄБРР в розмірі 53 мільйонів доларів США для реалізації проекту, який передбачає частку затрат УКРТЕК в підводній кабельній системі Італія—Туреччина— Україна — Росія (ІТУР) та її продовження з урахуванням наземної системи передачі між Києвом та Одесою, а також іншими населеними пунктами України.

УКРТЕК запрошує подати опечатувані тендерні пропозиції на поставку, монтаж та введення в експлуатацію (в тому числі систему управління мережею та підготовку спеціалістів) SDH волокнисто-оптичної системи передачі між Києвом та Одесою, а також іншими населеними пунктами загальною відстанню близько 1300 км.

Це запрошення до тендеру доступне для всіх учасників із різних країн відповідно до правил й політики закупівель ЄБРР.

Тендерну документацію можна одержати за адресою, названою нижче за ціною 500 доларів США. За потреби тендерну документацію буде відправлено авіапоштою, але при цьому УКРТЕК не нестиме відповідальності за втрату та затримання посилки. Тендерна документація може бути направлена з кур'єром за додаткову оплату. Можливість подати свої тендерні заявки матимуть тільки ті сторони, які закупили тендерну документацію.

Усі тендерні пропозиції мають супроводжуватися заставою важливості заявки в розмірі 500000 доларів США, або в еквіваленті іншої конвертованої валюти і повинні бути одержані за нижче названою адресою до 12 годин за місцевим часом 18 листопада 1994 року, коли відбудеться відкриття тендера в присутності представників учасників тендера.

Потенційні учасники тендера можуть одержати додаткову інформацію, запросити документацію з 1 серпня 1994 року за адресою:

п. Віктору Женжері
УКРТЕК
вул. Хрещатик,22
252001, м.Київ
Україна
тел./факс 7044 224 72 74
телекс (044) 23 41 43 STAN SU
Форма сплати така:
УкрЕКСІМБАНК
вул. Хрещатик,8
252001, м. Київ
Україна
факс 7044 229 70 82
телекс (044) 131 427 AGROSU
Рахунок УкрТЕК
№ 3850070604

Тендерний комітет.

До відома акціонерів акціонерного товариства «Надія»:

22 серпня 1994 року відбудуться установчі збори акціонерів акціонерного товариства «Надія».

Порядок денний:

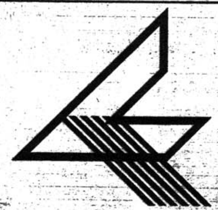
1. Затвердження Статуту товариства.
2. Вибори спостережної Ради товариства.
3. Вибори Ревізійної комісії.
4. Вибори правління товариства та затвердження членів правління:

Збори відбудуться за адресою:

Полтавська область, м. Гадяч, вул. Будька, 47 (колишній сирзавод).

Про порушення справи про визнання банкрутом

28.02.94 року арбітражний суд Рівненської області (266023, м.Рівне, вул. Відінська, 10) своєю ухвалою порушив справу № 2/15-Н про визнання банкрутом Рівненської фірми «Вітеп» (юридична адреса фірми на момент опублікування об'яви: 266000, м.Рівне, вул. Базарна, 6, р/р фірми «Вітеп» 468879, облдирекція УСБ).

Информация о выпуске акций акционерного коммерческого банка «Интерконтбанк»

ХАРАКТЕРИСТИКА ЭМИТЕНТА

Акционерный коммерческий банк «Интерконтбанк» (АКБ «Интерконтбанк») создан путем преобразования Крымского коммерческого банка «Интерконтбанк» в акционерный коммерческий банк в форме закрытого акционерного общества (решение общего собрания учредителей от 14 января 1994 г., протокол № 1). Соответствующие изменения в учредительных документах банка зарегистрированы Национальным банком Украины 28 апреля 1994 г., регистрационный № 71. Местонахождение банка: 333000, Украина, Республика Крым, г.Симферополь, ул.Гоголя 9/16.

Решением внеочередного общего собрания акционеров от 16 мая 1994 года, протокол № 3, АКБ «Интерконтбанк» реорганизован в открытое акционерное общество.

Оплаченный и зарегистрированный уставный фонд банка составляет 5,0 (пять) миллиардов крб.Предыдущий выпуск акций был произведен в размере оплаченного уставного фонда — 5 (пять миллиардов) крб. Выпущено 50 000 (пятьдесят тысяч) простых именных акций номинальной стоимостью акции — 100 000 (сто тысяч) крб. Подписка на акции осуществлена путем закрытого размещения акций среди учредителей банка.

Учредителями банка являются 5 негосударственных структур г.Симферополя.

Предметом деятельности банка является осуществление всех видов банковских операций, предусмотренных его Уставом и банковским законодательством.

ДАННЫЕ ОБ ЭМИССИИ ЦЕННЫХ БУМАГ

Решение об увеличении уставного фонда банка до 10,0 млрд.крб. принято внеочередным общим собранием акционеров от 16 мая 1994 г., протокол № 3.

Целью выпуска акций является увеличение уставного капитала в целях расширения возможностей банка в предоставлении кредитов и улучшение показателей ликвидности банка.

Планируемый объем эмиссии составляет 5,0 (пять) млрд.крб. Номинальная стоимость одной акции — 100 000 (сто тысяч) крб.

Акции банка выпускаются двух видов: простые именные акции в количестве 40 000 штук на сумму 4,0 млрд.крб. серией ИКБ-2/АИ под номерами с 00001 по 40000 и привилегированные именные акции в количестве 10 000 штук на сумму 1,0 млрд.крб. серией ИКБ-2/АИП под номерами с 00001 по 10000 включительно.

Акции данного выпуска распространяются только среди юридических и физических лиц Республики Крым. Учредители банка имеют право первоочередного приобретения простых именных акций.

Информация о настоящем выпуске акций зарегистрирована Министерством финансов Республики Крым от 21.06.1994, № 4.

Доля какого-либо из акционеров — учредителей банка по сумме акций не должна превышать 35 процентов уставного фонда банка.

Для акционеров, которые приобрели акции путем свободной подписки, доля в уставном фонде ограничена: 5 процентов для физических лиц и 10 процентов — для юридических лиц, при этом один представитель имеет право представлять не более чем 10 процентов голосов.

Привилегированные именные акции распространяются среди физических лиц — работников предприятий — учредителей и банка.

Акции выпускаются в безналичной форме. Владельцу акций после полной их оплаты выдается свидетельство на суммарную номинальную стоимость приобретенных им акций. Оплата акций производится в карбованцах в наличной и безналичной форме.

Акции реализуются по рыночной стоимости. Начальная цена реализации акций — 120 000 (сто двадцать тысяч) крб. Открытая продажа акций будет производиться с июля по декабрь 1994 г. При превышении фактического результата подписки на акции над объявленным или в случае если фактическая подписка меньше объявленного размера, общее собрание акционеров утверждает результаты подписки по факту.

Размещение акций будет осуществляться банком и торговцами ценными бумагами — АК «Инвестиционный Траст Тавриды» и АО «Таврический инвестиционный фонд «ТИНФО» (г.Симферополь).

Подписка будет производиться в филиалах и отделениях банка и по дилерским сетям торговцев ценными бумагами по адресам:

г.Симферополь: ул.Гоголя, 9/12, тел.27-23-75; ул.Киевская, 1а, тел.237-546; отделение Сбербанка № 39, ул.Кирова,41, тел.27-37-87; маг-н «Таврическая книга», ул.Горького,8, тел.27-55-27; Главпочтамт, ул.Р.Люксембург,1, тел.27-86-30;

г.Ялта, ул.Чехова,26, тел.32-69-48;

г.Алушта, ул.Судакская,24, тел.3-90-88;

г.Евпатория, ул.Володарского,20, тел.3-01-30;

г.Керчь, ул.Фурманова,10, тел.5-18-65;

г.Саки,ул.Советская,2, тел.2-17-74;

г.Джанкой,ул.Крымская,55/2, тел.3-22-49.

Дополнительную информацию об акциях банка можно получить в пунктах подписки и по телефонам в г.Симферополе: 25-30-84, 27-23-75.

Движение именных акций отражается в книге регистрации акций. Владельцы именных акций имеют право их продавать, передавать, а также завещать, но с обязательной регистрацией в книге регистрации. Без такой регистрации договор отчуждения не имеет силы. Передача прав собственности на акции не может производиться до официальной регистрации результатов эмиссии.

Решение о выплате дивидендов, их размер и сроки выплаты устанавливаются общим собранием акционеров. Дивиденды начисляются на номинальную стоимость акций в зависимости от срока их обращения. Выплата дивидендов акционерам по простым акциям осуществляется за счет остатка чистой прибыли после формирования фондов банка. Выплата дивидендов по привилегированным акциям осуществляется независимо от размера полученной банком прибыли.

ФАКТОРЫ РИСКА.

Во время приобретения акций банка необходимо учитывать факторы, которые могут отрицательно влиять на деятельность банка, как-то: возможные изменения налоговой политики в сторону повышенного налогообложения коммерческих банков, неблагоприятное развитие политической ситуации в стране, обострение проблемы платежеспособности предприятий и организаций, форс-мажорные обстоятельства.

Управляющий АКБ «Интерконтбанк»
В.В.ПРОКОПЕНКО.

Якщо ти не дальтонік і з грошима,

то маєш шанс стати гарним лікарем. Якщо без грошей — теж

Чернівецькому медінституту виповнюється 50. Кругла дата. В 39-му на Буковині практикувало аж 126 лікарів. Сама логіка підвела до того, що в жовтні 44-го тут відкривають медінститут. 14 тисяч випускників, 60 докторів наук, 400 кандидатів, букет імен — від недавнього міністра охорони здоров'я України до нинішнього посла України в Індії.

Кадри готувалися в основному для західних областей України, хіба що вже закине доля в Київ, Бомбей чи Хайфу. Але як не кожен птах долетить до середини Дніпра, так і не кожен випускник чернівецької альма- матер з доброї волі перетне кордони Чернівецької області. В результаті Буковина відчуває надлишок медиків, медики відчувають проблеми з працевлаштуванням, а населення через недосконалість людської природи продовжує відчувати, що хворіє.

Попри віддаленість від столиць, інститут не обминають ні панський гнів, ні панська любов. То поповзла чутка, що перевиробництво й інститут, мабуть, закриють. А то приїхала високоуповноважена комісія з колишнього Міністерства охорони здоров'я Союзу й радісно заявила: із 118 медичних вузів чернівецький за рівнем посідає дев'яте місце. Останнє трапилося чотири роки тому. Можна було вуз вітати, але тоді вся медицина, в першу чергу буковинська, святкувала двоїччя такого нерозкритого політико-медичного явища, як алопеція.

Нині в Чернівецькому медінституті вперше демократично обраний ректор — дарма, що Міністерство охорони здоров'я не в захопленні від того, що ректорів почали обирати. З ним ми й розмовляємо про будні «ювіляра». Заслужений працівник освіти України професор Василь ПіШАК. Перший ректор, який народився, ріс і вчився на Буковині. Всіх його попередників привозили з місць, звичайно, не надто віддалених, але, як правило, трохи східніших.

— Василю Павловичу, що нового обіцяє дати цьогорічний випуск?

— Поновлюємо викладацький склад: п'ятнадцять чоловік одразу залишаємо в магістратурі, обминаючи обов'язкові роки практики, які призводили до того, що ми втрачали здібну молодь.

— А не боїтеся, що ці люди так і стануть практиками. Чи на кафедрі практики й не потрібні?

— Ви думаєте, що за ті кілька років вони багато здобули б? Ніхто тепер не працює хірургом чи терапевтом одразу по закінченні вузу — й у світі, й в Україні. У США післядипломний період — 5—6 років. А що стосується працевлаштування інших, то умови залишаються тепличними. На жаль. Має бути конкурс випускників на вакантну посаду.

— Швидка допомога, клініка, стаціонар — чи рівновисока фахова підготовка на різних ділянках роботи?

— Це серйозна проблема. Особисто я за ротацію. В Америці на виклики їде не лікар, а середній медперсонал. Перша допомога, й людину привозять до стаціонару. У нас зовсім інша система, вона вимагає кардинального вдосконалення. І надзвичайно тривалий ліжкодень. Хворий, не пройшовши в поліклініці належного обстеження, потрапляє до стаціонару, де його починають довго обстежувати. За кордоном цього нема, все роблять у поліклініці. Хворий лягає в лікарню — одна, дві, щонайбільше три доби — і все!

— Хто все-таки має платити за хворого: держава, він сам, хтось третій?

— Роботодавець. Все має бути обумовлено в контракті — на яких умовах працівник хворітиме. Хоча для бездомних, безробітних є лікарні, приблизно такі, як і в нас. Там працює багато добровольців. Кошти — від федерального й муніципального урядів, але левова частка фінансування лягає на плечі роботодавця.

Бюджетна медицина — бідна медицина. В наших, звичайно, умовах. Міністерство освіти намагається перевести ряд вузів на місцевий бюджет. Це катастрофа. Я цікавився в обласній держадміністрації, скільки студентів вони зможуть нам навчати. Сорок! А в нас тільки перший курс 285 чоловік.

— Чи прораховує хтось перспективу — кого, куди й скільки потрібно?

— Таких даних нам ніхто не дає, скільки і яких лікарів треба буде через п'ять, десять, п'ятнадцять років. Працюємо приблизно. А з другого боку, найдрібнішу новацію мусимо узгодити з міністерством. Наприклад, щоб відкрити медичний коледж, треба отримати цілу купу дозволів. Але чому ми маємо комусь кланятись? Ми несемо за себе відповідальність. Ви можете нас проконтролювати. Якщо підготовка буде не на належному рівні, застосуйте жорсткі санкції.

Зв'язалися з релігійними структурами, вони хочуть підготувати 30 медсестер. Щоб ця сестричка не ногу на ногу й цигарку в зуби, а знала й закон Божий, і іноземну. Хочемо спробувати зробити альтернативу. І хочемо підготувати 80 медсестер з вищою освітою, як це роблять за кордоном. Виходить медсестра — помічник лікаря.

— Чи запровадили ви тестування?

— Ні. Ми проти тестів. Треба бачити людину, чути її мову, манеру спілкування. Все-таки лікар має зцілювати й фізично, й духовно. Щоб потім медик з порога не заявляв: «Бабо! Ви чуєте, як на тому світі пси гавкають?»

— Чи є чіткі критерії фаховості?

— У медицині не може працювати дальтонік або, скажімо, інвалід І групи... Цього абсолютно не досить. На жаль, наша школа не послуговується психологічними тестами. За кордоном дитина з 14 років уже знає свої нахили й можливості.

— Чи практикуєте платну форму навчання?

— Так. Торік Міносвіти дозволило взяти 20 відсотків за контрактами, а цього — 40. Це велика матеріальна підмога, хоча навчання студента обходиться в 40 мільйонів на рік, а платить він чи його спонсор 13. Міністерство чомусь підтримувало спонсорство й неохоче йшло на те, щоб людина платила за себе сама. Чому? Доходило до смішного, коли людина вносила гроші до колгоспної бухгалтерії, а колгосп уже перераховував їх нам. Я навіть проти того, щоб за абітурієнта платили батьки. Найкраще, коли він іде в банк, бере гроші, а потім їх відробляє — тоді він знає, навіщо вчиться.

Цього року Міносвіти дозволило «платників» переводити до категорії «безплатників» — за результатами сесії. Це добрий стимул, який трохи наближає нашу систему до закордонної. Там на перший курс беруть усіх, хто хоче, а згодом залишаються 10—15 відсотків, золотий фонд, підготовку якого держава фінансує. Ті, хто хоче й може вчитися.

— А який зиск переводити людей з платної форми навчання на безплатну?

— Ми маємо дивитися і в завтрашній день. Взяти гроші й випустити каліку — збитки будуть значно більші.

— Як відбувається обмін «гроші-товар» у ваших і наших спільних умовах?

— Коли буде відпрацьований чіткий економічний механізм, я думаю, люди знайдуть гроші на навчання. А нині, трапляється, і підприємства, які платять, банкрутують. Шлють слізні депеші до міністерства: «Звільніть, Бога ради...», а міністерству найлегше написати: «Розгляньте й вирішіть позитивно».

— Чи може вуз сам на себе заробити?

— Лише в тому разі, коли розв'яжуть руки. Хочемо взяти на навчання 120 студентів з Ізраїлю, 25 — з Тайваню, 30 — з Індії. Кожен з них платить по тисячі доларів за навчання на підготовчому факультеті. Держава одразу забирає 500. А потім ми йдемо з простягненою рукою до облдміністрації, бо нам нічим платити зарплату й ні за що зробити ремонт. Що тут скажеш? Доводиться брати комп'ютерами й діагностичними апаратами. Діліть згодом цей комп'ютер: нам принтер, вам дисплей.

Хочемо зробити платну поліклініку, де можна буде отримати консультацію професора. Ще три роки тому були готові її побудувати, нині це вже нереально. В Україні 600 тисяч ліжок, міністерство планує закрити 200 тисяч, бо нічим фінансувати. Це найдосконаліший шлях. Ми готові взяти певну кількість ліжок і за певну плату подавати висококваліфіковану медичну допомогу.

— Приватні клініки?

— ... Знаєте, за кордоном за приватними клініками ведеться надзвичайно жорсткий нагляд. Щороку атестація. Комісія з 60 чоловік, три тисячі запитань, комп'ютерна система. На 10 відсотків не відповів — не атестований, а отже, не маєш права навіть виписати рецепт. Власник приватної клініки щороку вносить до страхової компанії величезну суму — про всяк випадок. Якщо до нього лягає вагітна, він повинен гарантувати, що дитина народиться нормальною і ростиме здоровою. Інакше не розплатиться протягом всього життя. У нас, на жаль, нема такого законодавства й рано говорити про реальні — незалежні й високооплачувані — структури, які змогли б простежувати ці процеси...

Розмову вела
Людмила МИКИТЮК.

Закон України

Про ратифікацію Статуту і Конвенції Міжнародного союзу електрозв'язку

Верховна Рада України **постановляє:**

Статут і Конвенцію Міжнародного союзу електрозв'язку, підписані від імені України у м.Женеві 22 грудня 1992 року, ратифікувати з такою заявою:

Україна заявляє, що вона резервує за собою право вдаватися до будь-яких дій, які вона вважатиме необхідними для захисту своїх інтересів, якщо який- небудь член Союзу не буде додержувати положень Статуту і Конвенції Міжнародного союзу електрозв'язку або якщо застереження інших держав поставлять під загрозу роботу служб електрозв'язку України, або призведуть до збільшення щорічного внеску України на покриття витрат Міжнародного союзу електрозв'язку.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ

м.Київ
15 липня 1994 року

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною і Словацькою Республікою про режим українсько-словацького державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною і Словацькою Республікою про режим українсько-словацького державного кордону, співробітництво та взаємодопомогу з прикордонних питань, підписаний у м.Братиславі 14 жовтня 1993 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ

м.Київ
15 липня 1994 року

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною і Словацькою Республікою про спільний державний кордон

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною і Словацькою Республікою про спільний державний кордон, підписаний у м.Братиславі 14 жовтня 1993 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ

м.Київ
15 липня 1994 року

Закон України

Про ратифікацію Договору про принципи відносин і співробітництво між Україною і Сполученим Королівством Великобританії та Північної Ірландії

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір про принципи відносин і співробітництво між Україною і Сполученим Королівством Великобританії та Північної Ірландії, підписаний у м.Лондоні 10 лютого 1993 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ

м.Київ
15 липня 1994 року

Наш, але міжнародний інвестиційний

Сприяти розвиткові зацікавленості українських та зарубіжних інвесторів у вкладенні коштів до тих чи інших галузей виробництва України та країн СНД, контролювати раціональне використання інвестованих коштів, надавати інвесторам гарантії повернення інвестицій — такі функції бере на себе новостворений Міжнародний незалежний інвестиційний фонд «Святовіт».

За кілька днів відбудеться установчий з'їзд цього фонду, на якому обговорюватимуть програму економічного розвитку промисловості та сільського господарства України через залучення зарубіжних і вітчизняних позабюджетних інвестиційних фондів.

Наша газета повідомить про основну мету й напрями роботи фонду «Святовіт».

Педагогічний обмін

Вашингтонська національна кафедральна школа для дівчат запріятелювала одразу з трьома нашими — житомирською № 25, в селі Студеники побіля Переяслава-Хмельницького та Києво-Могилянською академією.Троє американських учителів — біолог-еколог, мистецтвознавець, священик — і дві учениці відвідали Україну. Одна дівчинка цікавилася керамікою — її возили до знаменитого музею гончарства в Опішні, друга — політикою, де тем для штудіювання було більш ніж достатньо. Обидві по поверненні додому мають подати програму власних висновків, на які їх надихнув вояж і вивчення далекої України, і прочитати доповіді молодшим учням.

Американки зустрілися з екологічною поліцією, «зеленими», священиками. Хто — з колегами, а хто — з однолітками. І навіть підкорили Говерлу. Тепер троє наших учительок — англійської мови, музики та української літератури — готуються до перельоту через океан. Щоб ознайомитися з американською системою приватної та публічної педагогіки, їм відведено три тижні. А дівчаткам на навчання — семестр.

Обмінна програма розрахована на п'ять років. Проект фінансує Фундація родини Чопівських.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◆ Рукописів не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

◆ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 364559.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311142.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».